PLAMENČEK

POD SVOBODNIM SONCEM

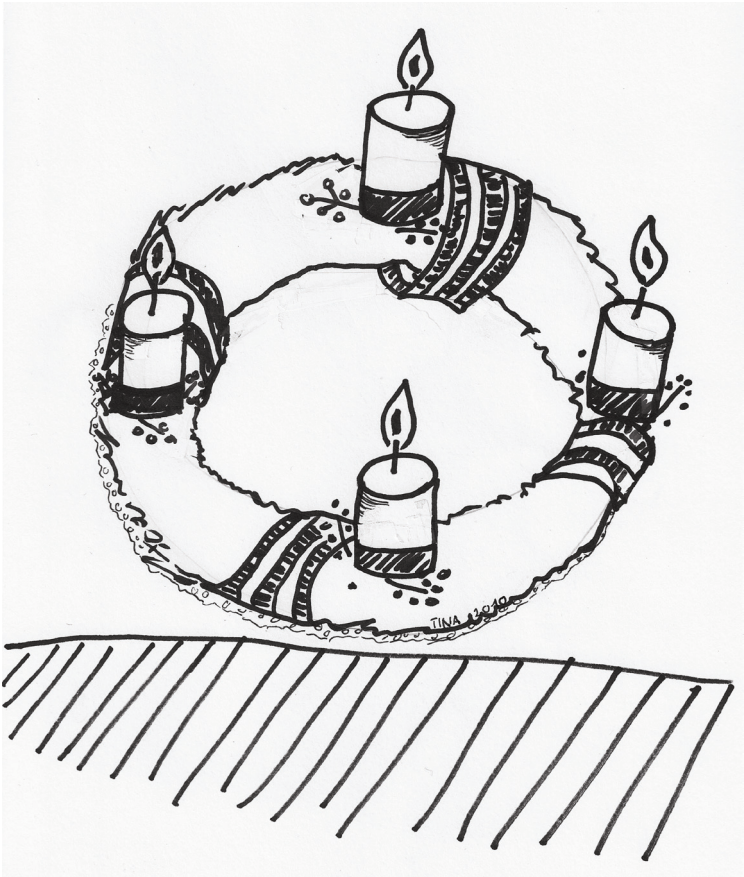

Breznica, december '10

LETO 18, št. 1

KDOR IŠČE, TA NAJDE	**2**
BESEDA PLAMENČKA	**3**
ZA DUHOVNI NAPREDEK	**4**
BAGIRIN KOTIČEK	**6**
Volk	6
PLAMENČEK PRIPOVEDUJE	**8**
Srečanje volčičev	8
Prehodi 2010	8
Papirna akcija	9
Spočit in še b'l nabrit - Jakec 2010	9
Jesenovanje čete	11
Bodi legenda, bodi IV	12
Še ena opeka v zidu	13
Svet Združenja	18
Dunaj	20
SKAVTSKE IGRE	**22**
Lov na ...	22
PREDSTAVLJAMO VAM	**23**
Kot mlad in prestrašen izvidnik, sem se zelo ustrašil	23
SPOMINJAMO SE	**26**
Bled, biser Gorenjske (ali res?)	26
KAJ STE REKLI	**27**
ZA MALE SIVE CELICE	**28**
MALO ZA ŠALO	**29**
Pri zdravniku	**29**
DOGODIVŠČINE VOLČIČA JANEZKA	**32**

Plamenček *je glasilo stega Breznica 1, enote Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov.*

Uredniški odbor:
- **glavni urednik: Luka Pavlin;**
- **tehnična urednica: Mirjam Resman;**
- **urednica za PP: Blaž Žemlja;**
- **rednica za IV: Tina Lumpret;**
- **rednica za VV: Tajda Šimac Turk;**
- **ostali sodelavci: Anja Lužnik, Katja Čop, Monika Žemlja, Tina Šranc.**

BESEDA PLAMENČKA

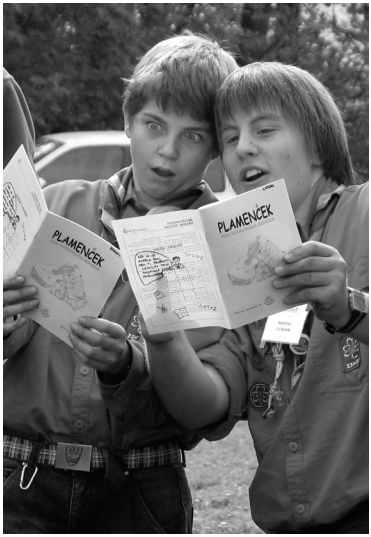

Komaj se je začelo skavtsko leto, pa ga že držiš v rokah. Prvi letošnji Plamenček, ki ga je pripravila ekipa Plamenčkovega uredništva. Ponovno se je v steg vrnila Bagira, ki je obljubila, da bo spet poskrbela za Bagirin kotiček, v katerem bo VV vedno znova razveselila s svojimi prispevki. V prvi številki se je dobro izkazala in verjamem, da bo tudi naslednjić tako.

Sicer pa ni samo Bagira tista, ki jo moram pohvaliti. Pohvale gredo tudi Anji, ki pridno skrbi za naslovnico in posamezne prispevke z različnih srečanj, Aniti, ki je do sedaj skrbela, da ste videli čimmanj mojih zatipkanih grehov, Tini, ki je skrbela za prispevke čete, Ani, ki je skrbela za prispevke klana, ter Mirjam, ki skrbi za tehnično podobo Plamenčka in se vedno potrudi, da napiše kaj zanimivega. Upam, da so vsem naštetim in seveda ostalim dobri možje prinesli veliko daril. Vsekakor pa najlepša hvala vsem za vaš trud.

V tekoči številki boste lahko prebrali vse o dogodkih, ki so se zgodili od začetka letošnjega skavtskega leta pa do danes. Ne manjka niti intervju. Tokrat sem se pogovarjal s Simonom, zagnanim skavtom, ki odgovorno opravlja mnogo funkcij v našem stegu. Tudi za male sive celice se kaj najde, na koncu pa vas čaka še nekaj humorja.

Prijetno branje in čimveć užitkov na snegu vam želim!

glavni urednik Luka, Modri rakun

VSE JE MOGOČE

»Bogu ni nič nemogoče.«
(Lk 1,37)

Ob angelovem oznanjenju je Marija vprašala: »Kako je to mogoče?«1 in dobila je odgovor: »Bogu ni nič nemogoče.« V potrditev tega ji je angel opisal Elizabetin primer, ko je v svoji starosti spočela sina. Marija je verovala in postala je Gospodova mati.

Bog je vsemogočen. V Svetem pismu pogosto srečujemo to njegovo ime; Sveto pismo ga uporablja, kadar hoče izraziti Božjo moč pri blagoslavljanju, sojenju, vodenju poteka dogodkov in uresničevanju njegovih načrtov.
Božjo vsemogočnost pa omejuje ena sama stvar: človekova svoboda, ki se lahko upira njegovi volji in naredi človeka nemočnega, v resnici pa je poklican, da bi bil deležen same Božje moči.

»Bogu ni nič nemogoče.« To je beseda, ki [...] nas odpira brezmejnemu zaupanju v ljubezen Boga Očeta. Če namreč Bog je in je njegova bit ljubezen, je popolno zaupanje vanj le logična posledica tega.

Vse milosti so v njegovi moči: časne in duhovne, mogoče in nemogoče. On jih daje tistemu, ki zanje prosi, in tudi tistemu, ki ne prosi. Zakaj, kakor pravi evangelij, on, Oče, »daje svojemu soncu, da vzhaja nad hudobnimi in dobrimi«2 in od vseh nas zahteva, da ravnamo kakor on, z isto ljubeznijo do vseh, ki jo podpira vera, da »Bogu ni nič nemogoče«.

Kako naj torej živimo to besedo v vsakdanjem življenju?

Vsi se moramo od časa do časa spopadati s težavnimi in bolečimi okoliščinami bodisi v našem osebnem življenju bodisi v odnosih z drugimi. In včasih doživljamo vso svojo nemoč, ker čutimo v sebi navezanosti na stvari in ljudi, zaradi katerih postanemo sužnji vezi, ki bi se jih radi osvobodili. Pogosto se znajdemo pred zidovi brezbrižnosti in sebičnosti in čutimo, da obupujemo pred dogodki, za katere se zdi, da nas presegajo.

In prav v teh trenutkih nam lahko pomaga beseda življenja. Jezus dopušča, da

izkušamo svojo nesposobnost, a ne zato, da bi nam vzel pogum, ampak da bi nam pomagal bolje razumeti, da »Bogu ni nič nemogoče«; da bi nas pripravil na doživljanje izredne moči svoje milosti, ki se razodene prav takrat, ko vidimo, da z našimi ubogimi močmi ne bomo zmogli.

»Bogu ni nič nemogoče.« Če si bomo to ponavljali v najbolj kritičnih trenutkih, bomo dobili v Božji besedi tisto energijo, ki jo ima v sebi, in tako bomo na neki način deležni same Božje vsemogočnosti. Vendar le pod pogojem, da živimo po njegovi volji, tako da skušamo okoli sebe izžarevati tisto ljubezen, ki je položena v naša srca. Tako bomo v soglasju z vsemogočno ljubeznijo Boga do njegovih stvaritev, Boga, ki mu je mogoče vse tisto, kar pripomore k uresničenju njegovih načrtov nad posamezniki in človeštvom.

Je pa še poseben trenutek, ko lahko živimo to besedo in doživljamo vso njeno učinkovitost: to je v molitvi.

Jezus je rekel, da nam bo Bog dal, »kar koli« bomo prosili Očeta v njegovem imenu. Poskusimo ga torej prositi za tisto, kar nam najbolj leži na srcu, z gotovostjo vere, da njemu ni nič nemogoče: od rešitve brezupnih primerov do miru v svetu; od ozdravljenja težkih bolezni do rešitve družinskih in družbenih sporov.

Če nas več prosi za isto stvar v polnem soglasju, ker nas povezuje medsebojna ljubezen, tedaj sam Jezus med nami prosi Očeta, in kakor nam je obljubil, bomo tisto prejeli.
S to vero v Božjo vsemogočnost in v njegovo ljubezen smo tudi mi nekega dne prosili za N., da bi tumor, ki so ga pokazale rentgenske slike, “izginil”, kakor da je pomota ali prikazen. In tako se je zgodilo.

To neskončno zaupanje, ki nam daje občutek, da smo v rokah Očeta, kateremu je vse mogoče, mora vedno spremljati dogajanje v našem življenju. Ni rečeno, da bomo vedno prejeli to, za kar bomo prosili. Njegova vsemogočnost je vsemogočnost Očeta in on jo uporablja vedno in samo za dobro svojih otrok, če oni to vedo ali ne. Pomembno je, da v življenju gojimo to gotovost, da Bogu ni nič nemogoče, in doživljali bomo mir, ki ga nismo še nikoli okusili.

Chiara Lubich

1. Prim. Lk 1,34; 2. prim. Mt 5,45.

Veja VV je veja najmlajših članov naše skavtske skupnosti in le malokateri izmed odraslih skavtov nas jemlje resno, zato sem se odločila, da vas malo bolj izobrazimo o vseh naših likih, s katerimi se srečujemo v naši džungli. Za to številko smo izbrali volka. Katero žival pa vam naslednjič predstavimo, pa naj ostane še skrivnost.

VOLK

Opis:

Volk (Canis lupus) je največji predstavnik družine psov in drugi največji predstavnik plenilcev pri nas. Samci so za tretjino večji od samic. Odrasli volkovi tehtajo od 20 do 80 kg. Ima dolge noge, je dober in vztrajen tekač. Glava je tipično pasja s koničastim gobcem, zobovje je prilagojeno prehranjevanju z mesom in v gobcu skriva 42 stalnih zob. Ušesa so trikotna in pokončna, rep pa dolg in košat, navadno ga nosi povešenega med nogami. Kožuh je rumeno rjav s sivim nadihom. V zimski dlaki so sivi toni bolj izraženi. Pozimi je kožuh bolj gost in ga varuje pred ohladitvijo.

Hrana:

Volk je fleksibilen in oportunističen plenilec. V Sloveniji pleni v glavnem jelenjad, srnjad, divje prašiče, dopolnilno se hrani tudi z mrhovino, manjšimi vretenčarji, nevretenčarji in celo hrano rastlinskega izvora. Priložnostno napada domače živali, predvsem drobnico. Dnevno potrebuje približno 3 do 5 kg mesa. Pri iskanju hrane lahko volčji trop naenkrat prepotuje 40–70 km. Pri tem jim je v veliko pomoč izjemen sluh in dobro razvit voh. Največkrat plenijo v tropu, čeprav lahko lovijo tudi samostojno. Kadar lovijo v tropu, plen navadno utrudijo s hitrim tekom; dosegajo hitrosti od 56 do 64 km/h. S takšnim načinom lova ujamejo predvsem živali, ki so v slabši telesni kondiciji.

Življenjski prostor:

Volk živi v zelo različnih tipih habitata in se je zmožen prilagoditi na zelo različne, celo ekstremne razmere. V Ameriki ga najdemo na prostranih območjih tundre, v prerijah, polpuščavskem svetu, gorah in severnih gozdovih, v Aziji v tundri, tajgi, stepah, polpuščavah, v višje ležečih krajih, v Evropi pa predvsem v gozdovih. V

Sloveniji so najpogostejši v gozdovih bukve in jelke, ki poraščajo obsežna gorska območja Dinarskega krasa.

Način življenja:

Volkovi so izrazito teritorialne živali in živijo v tropih, katerih člani sodelujejo pri lovu, razmnoževanju in varovanju njihovega teritorija. Trop lahko šteje od 2 do 20, najpogosteje od 5 do 8 živali. Dominanten je roditeljski par, ostali člani pa so navadno njuni potomci oziroma sorodniki. Velikost teritorija se močno spreminja, odvisna pa je od gostote volkov, gostote plena na nekem območju, geografije območja in človekovega dostopa. Volkovi so teritorialne živali in vsako krdelo aktivno brani svoj teritorij pred volkovi iz sosednjega tropa. Meje teritorija so označene z vonjalnimi izločki in oglašanjem. V času kotitve mladičev se zadržujejo v okolici brloga, kasneje je razpršenost po teritoriju večja, vedno pa obstajajo poti in mesta, kjer se volkovi raje ter pogosteje zadržujejo.

Za konec in razvedrilo pa poglej pod Male sive celice in poveži številke, da dokončaš risbo. Po želji tudi pobarvaj! :) Pa veliko zabave!

:) Bagira!

NAGRADNA IGRA ZA VOLČIČE:

Sliko iz Malih sivih celic oddaj voditelju!
Prva dva prejmeta lepo nagrado!

SREČANJE VOLČIČEV 16. 10. 2010

Na začetku smo se igrali igro, da smo se spoznali. Potem smo si zavezali oči in šli skozi džunglo. Iz vseh strani so se oglašale živali. Poslušali smo zgodbo o Mavgliju. Nato smo se morali razvrstiti po velikosti in potem še po rojstvu. Kdaj smo se rodili, smo si morali pokazati s prsti. Za tem smo se šli igro, v kateri smo morali ujeti Mavglija, ne da bi nas prej ujela Ata Volk in Mama Rakša. Za konec smo zmolili očenaš.

PREHODI 2010

Zbrali smo se na lepo soboto, 2. oktobra, pod Vrbo. Od tam smo se odpravili na nogometno igrišče, kjer smo šli po vejah in se poslovili od starih članov ter sprejeli nove.

Kako so se veje spremenile:
• Volčiče so zapustili Kaja, Nejc in Matija in prišli v vejo IV.
• Vejo IV smo zapustili Lucija, Tamara, Gašper ter jaz in odšli v starejšo vejo, na novo pa so v vejo IV prišli Metod, Karmen in Teja.
• V klan sta prišla dva skavta iz Radovljice – Črt in Špela – in dva, ki prej nista bila skavta – Nuša in Žan.

Preden sem odšla iz čete, smo imeli še pregled čez celo leto, potem pa je napočil trenutek, ko se je treba posloviti in oditi naprej. Malo nam je bilo hudo, a smo kmalu morali misliti na to, kako čim bolje opraviti zadano nalogo, da bi bili sprejeti v klan. Dobili smo košaro z raznimi sestavinami, s katerimi smo morali napraviti v 15 minutah okusno in estetsko jed. Seveda nam je to uspelo.

Celoten steg se je odpravil na sveto mašo, ki se je odvijala v gozdu. S sveto mašo smo se zahvalili za preteklo poletje in prosili za čim boljše skavtsko leto 2010/2011. Na koncu smo se postavili v kvadrat, ki je po prehodih izgledal drugače. Sledilo je presenečenje: Plamenček! S tem so se prehodi zaključili.

Mojca, Preprosta žolna

PAPIRNA AKCIJA

8. - 10. oktober

Sobota

V soboto zjutraj smo imeli papirno akcijo na velikem parkirišču na Breznici. Že od desetih zjutraj so nam avtomobili prinašali tone papirja. Imeli smo kar veliko dela, vendar še zmeraj dovolj časa, da se malo pozabavamo.

Vmes sva z avtom in prikolico odšla po določenih hišah ljudi odrešit tega

strašnega papirja in kartona. Nabrala sva ga za nekaj prikolic in ga sproti odvažala nazaj na parkirno mesto. Po napornem vendar prijetnim jutrom smo odšli vsak na svoje kosilo in srečanja je bilo konec.

Matej, Iznajdljivi sokol

JAKEC 2010

Izvidniki in vodnice

Letos sta se na jakca odpravili dve skupini: Pingvin je vedno usran in Pižmovke, ki pa so se kasneje preimenovale v Pižamovke =). V prezgodnjih jutranjih urah smo odšli na vlak, kjer smo imeli vsi zanimive pogovore. Ko smo prišli do Logatca, smo odšli do telovadnice, v kateri so potekali prejšnji Jakci. Najhuje pa je bilo ko smo ugotovili, da ta telovadnica ni prava in da smo v drugi telovadnici, ki je bila čisto na drugi strani Logatca. Ko smo prišli do pravega šotora, smo se ponosno usedli pod napis smeti =). Potem smo se nastanili v telovadnici in malo kasneje odšli na delavnice. Seveda je bila vsem najboljša delavnica Bikova jajca.

Nato smo imeli teste, po testih pa smo hitro odšli na pohod. Dooolgo časa se ni dogajalo nič posebnega, le tu in tam smo »malo zalutale«

Razigrana pižmovka

Popotniki in popotnice

Po petih letih premora sem le imela toliko časa, da sem se lahko spet prijavila na Jakca in prav nič mi ni bilo žal :)

Od letošnjega orientacijskega teka si bom najbolj zapomnila, kako smo reševali skupinske teste, kako smo ustanovili svojo delavnico z recitalom prešernovih poezij, kako smo že na samem štartu (pred telovadnico) zgubili orientacijo in smo pot začeli v povsem nasprotno smer-začetna zmedenost :D, kako smo nato vse prve 4 točke brez problema našli v 2 urah. Pozabila pa tudi ne bom občasnega nočnega "rekreacijskega" teka, ogromno vitrginov, ki so bili naše hranilo vseh 8 ur na poti, nepopisnega veselja ob najdenju nemogoče-8-točke, vseh premočenih cunj, 2 urnega spanja na 1kvadratnem metru na hodniku- pod radiatorjem.. in še in še bi lahko naštevala :) Ko smo se prijavili na Jakca, smo si za cilj postavili zmago, čeprav smo vedeli, da je to nemogoče, pa nam je navsezadnje le uspelo, zato smo še toliko bolj veseli.

Bober-navigator, bober-motivator, bober-iznajdljivi, ter moja so-bobrica- zakon ste! :D :D

Monika, Potrpežljiva kanja

JESENOVANJE ČETE

Jesenovanje smo preživeli v Begunjah na Gorenjskem (30. In 31. oktober 2010). V soboto smo čudovit sončen dan preživeli na Svetem Petru, na deževno nedeljo pa smo se zabavali kar v župnišču.

Misli izvidnikov in vodnic v eni povedi:

- Tabori so kot rože – vsakič znova te očarajo. *Peter*
- Bilo je lepo, kot bi dobila darilo. *Kaja*
- Bilo je fantastično. *Jana*
- Kot »sladkiš« in bomboni na sladki dan.
- Bilo je kot balon. Vse tako napihnjeno. *Radovedna pižmovka*
- Skavti so zakon! *Rok*

- Bilo mi je veselo, zabavno, in dobro. Še posebej v soboto zvečer, ko smo zapeli pesmi, ki smo si jih izmislili. *Vestni pingvin*
- Bilo je, kot če bi jedel najboljše pico. *Dobrovoljna pižmovka*
- Bilo je nepozabljivo. Bil je eden od mojih »best« dni. *Teja*
- Dva dni novih dogodivščin. *Nasmejana mravlja*
- Bilo je zelo zelo dobro. *Vsestranski svizec*
- Bilo je kot v pravljični deželi. *Lucija*
- Minilo je hitro in vsako minuto smo se zabavali. *Metod*
- »Fajn« je bilo.
- Bilo je zelo zelo zelo »fajn« zaradi prijateljev. In bilo je nepozabljivo. *Iskrena mravlja*
- Bilo je posebno in zabavno. *Razigrana pižmovka*
- Bilo je zabavno in zanimivo. Posebej po ubuvanju spominov na prvo zimovanje z volčiči. Všeč mi je bilo ko smo razčistili stvari, ki smo mislili da nikoli se nebi zgodilo. *Ognjiviti svizec*
- Stati za svojimi besedami ali ne? To je sedaj vprašanje, katerega odgovor je retoričen! *Ambiciozni medo*

- Bilo je zabavno in zelo, zelo veselo.
- Bilo je zelo poučno in zabavno. *Uroš*

- Skavti so bili zanimivi, kot so vedno bili. *Štefan*
- Bilo je super -> čudovit skavtski vikend. *Jana*
- Bilo je nepozabno, zabavno … zlo super. *Skrbna mravlja*
- Bilo je nepozabno, ker smo se dobr zastopl… *Simpatična pižmovka*

Četa tulečih kojotov

PS: Opravičujemo se zaradi slovničnih napak ampak jesenovanje je potekalo med počitnicami.

BODI LEGENDA; BODI IV

Legenda je beseda, ki nas je na letošnjem DSV-ju veje IV v Kamniku spremljala cel dan. Legende so naši krstni zavetniki, legenda je bil Jezus in legende smo mi.

Postali smo legende svojega časa in se z pogovorili o veščinah in njihovem poteku v naših stegih. Seveda smo bili mi pri najbolj legendarnih, saj že imamo uveden nov sistem veščin. Po legendarni delavnici in sprejemu pri legendarnih frančiškanih, smo se peš odpravili v legendarne Mekinje. Tam nas je pričakala Ana in nam razložila legendarno veliko igro. Kljub temu da smo voditelji legendarni – itak – smo se upehali pri begu pred skušnjavami in grehi in ob preizkušnjah našega znanja in veščin smo le prisopihali do legendarno dobrega kosila. Po legendarni

sladici – čokoladi Gorenjki – smo imeli delavnico o namenu zadnjega leta v našem triletnem načrtu in dobili
nekaj legendarno dobrih napotkov in informacij, ki jih boste vi - legnedarni IV-jevci stega Breznica 1 – žal slišali tekom dogodkov in vse se vam bo legendarno razjasnilo.

Po legendarni sveti maši smo imeli še legendaren prigrizek, zahvaljujoč legendanrim klanovcem iz Kamnika. Po legendarnem klepetu smo se varno vrnili vsak v svoj kraj in že z veselejm načrtujemo še eno legendarno skavtskoleto.

Tina, Sladkosneda lisica

ŠE ENA OPEKA V ZIDU

Po 7-ih letih življenja v brezniški džungli....

... ko se mi je porajal občutek, da poznam že vsako ovijalko in vem že natančno določiti, kdaj zacveti mohva in pomladno oko; ko so mi bili občutki časa nove govorice vsakokrat znova vedno bolj domači in ko mi je bilo poznano celo vzdušje, ki se ustvari, ko Akela poje smrtno pesem in se mi je džungelsko življenje umirilo kot Vejganga ob izlivu v morje. In sem mislila, da bo zadnje obzorje iz lkijeve perspektive (ki se mi sicer zdi kar pisana na kožo), prijetno, mirno življenje sredi novih mladičev in novih, zagnanih vodnikov krdela...

.....kar nenadoma je prišel čas nove govorice tudi zame in sem se počutila kot Mavgli, preden je začel teči svoj pomladni tek in ni vedel, kaj je strupenega pojedel. Da občuti težo v želodcu sedaj, ko bi moral biti vesel kot ostali džungelski prebivalci,...

Klik in nekaj vpisovanja podatkov, klik, klik, klik ... in sem bila vpisana na Taborno šolo Združenja, potem sem se sredi oktobra odpeljala čez 7 gričev in dolin na Uskovnico, kjer smo se udeleženci zbrali na prvem vikendu taborne šole.
Bil je res pravi pomladni tek, tek v neznano proti severnim močvirjem, kjer sem v daljavi videla brlečo luč, ki pa mi je kasneje odkrila čisto nov svet, onstran džungle, v človeški vasi.

Novi pogledi, ki so odstrli meglice, da smo jasno videli strukturo delovanja ZSKSS in širino ter globino, kamor se je Združenje razvilo v teh 20-ih letih delovanja.

Odkrivali smo začetke skavtstva z Badnom Powellom, pa različne načine vzgajanja, ki so bili rezultat vzgojnega vrvenja v času spreminjanja podobe sveta z industrijsko revolucijo. Rdeča nit je bila vzgoja. Že sami smo doma morali razmisliti o svoji vzgoji, kako so nas vzgajali, spotoma pa so nam voditelji skozi kratke izseke predstavili nekaj oseb, ki so se trudile vzgajati tako ali drugače s takim ali drugačnim namenom. Branko Cestnik, ki je bil naš DA (duhovni asistent) na taborni šoli, je kot ulit Don Bosco (žoga je sonce na zemlji, nasmeje vsakogar :), Maria Montessori (otipaj, čuti, vidi =>sestavi =>postavi vprašanje (kaj zdaj?), Bog Oče :) ...

Skozi rdečo nit se je pokazalo, da je vzgoja zelo zelo pomembna, pa hkrati nevarna, če pride v roke nepravi osebi. Tudi Hitlerjugend in pionirčki so bili vzgajani s podobnimi elementi vzgoje, kot jih uporabljamo skavti, pa so njihovi vzgojitelji imeli nevarne vizije.

Začeli smo se zavedati pomembnosti dejstva, da smo slovenski katoliški skavti, kar se nam običajno zdi nekako samoumevno, ne pa pomembno. V mnogih evropskih državah, celo na Poljskem in Irskem, ki sta zelo katoliški, ne obstajajo katoliški skavti, ker so se združili z laičnimi skavtskimi organizacijami. Mi smo imeli odličen vzor v italijanskih skavtih AGESCI, ki so katoliški in laični, a ne sekularizirani. Tudi v Španiji so močni katoliški skavti.

Skavti nismo verska, ampak vzgojna organizacija, znotraj te vzgoje pa je prostor in priložnost za zdravo duhovnost, katere odraz je tudi okrog 40 duhovnih poklicev, ki so prišli iz slovenskih skavtskih vrst.. Nadškof Stres, ki je tudi skavt, je poudaril, da skavti prinašajo vzorec, ki bo Cerkev držal tudi naprej. To je vzorec vere ljudstva, ki zna iti naprej, tudi če je pomanjkanje duhovnikov, ker delajo na močnem programu in ne na karizmatičnem voditelju – ko bo odšel, pa bo ves program propadel.

Prvi vikend je bil bolj splošno usmerjen: spoznavanje strukture ZSKSS, metode dela, poverjeništev, ki delujejo na državni ravni... Z MEDO-m (poverjeništvom za mednarodne odnose) smo šli preko meja Slovenije in spoznali, kako

deluje WAGGS, skavtska organizacija, ki je med najbolj vplivnimi nevladnimi organizacijami na svetu, in kako se lahko povezujemo z enako mislečimi članicami in vplivamo na svetovno politiko.

Skušali smo razbijati mehurčke o idealnih voditeljih in se vživeti v realnost in razsežnost dela v taki organizaciji.

Prvi vikend je minil v znamenju zidu, ki smo ga zgradili iz opek, zelenih rutk, milnih mehurčkov, snega, ki je zapadel iz sobote na nedeljo, in zadnjega dejanja - svete maše v naši domači cerkvi v Zgornjih Gorjah.

Nato smo se odpravili vsak v svoj kraj – z zelenimi rutkami – kot obvestilo nam in vsem ostalim, da smo še vedno udeleženci taborne šole.

Možgani so bili čez teden zaposleni, saj so skušali vse skupaj predelati in spraviti v trajni spomin.

Drugi vikend na drugi strani Slovenije. Krasen, sončen, oranžno, rumeno, rdeče, zeleno je žarel v zlatem jesenskem soncu na Brinjevi gori nad Zrečami.
Tudi naš zid se je preselil tja. Milne mehurčke smo do konca razpihali in popokali in začeli spoznavati naše konkretne možnosti, priložnosti, izzive.
Delo v tem vikendu se je odvijalo v treh modulih: za stegovodje, raven stega in državna raven.

...timsko delo, reševanje konfliktov, mentorstvo, sopotništvo, osebno spremljanje, vloge v skvoju, projektno načrtovanje, strateško načrtovanje (gost Primož Ferjančič – nekdanji načelnik ZSKSS), administracija-vodenje stegov, da bo ZSKSS kot društvo lahko dobro delovalo (tajnik ZSKSS Milan Kobal), odgovornost voditeljev in zavarovanje odgovornosti voditeljev, navodila za ravnanje v primeru večje nesreče....

Strateško načrtovanje - mi vodimo to organizacijo in lovimo naš položaj v prostoru civilne družbe v delu, ki je namenjen neprofitnim organizacijam. Naše poslanstvo je zaenkrat še vedno vzgoja po skavtski metodi, vizijo (načrt), kako bomo uresničevali naše poslanstvo, pa postavljamo za 3-10 let. Sodelujemo z drugimi sorodnimi organizacijami v tistih delih naše poti, ko imamo s katero izmed njih

skupen cilj. Pomembno je, da smo kot mladinska organizacija tam, kjer so mladi, kjer so potrebe. Da ne bi delali nekaj samo zato, da bodo mladi prišli tja.

Voditelji so si zamislili tudi pravo okroglo mizo z gosti, Mileno Pačnik (nekdanja skavtska voditeljica, sedaj pa ravnateljica v zavodu za otroke z motnjami v razvoju), tabornikom Tomažem Strajnarjem-Blondijem in našim DA-jem Brankom Cestnikom. Pogovor je tekel o vzgoji nekoč in danes in prikazal zanimive podobe vzgoje. Milenina starša sta vzgajala tako, da sta pred otroki vedno podpirala drug drugega, svoja mnenja sta kresala na samem. Če so se otroci sprli, so bili kaznovani vsi, tako so videli, da je bolje, da se med seboj pomenijo, kot da bi tožarili. Njena sestra ji je, ko je že odrasla, očitala, da je ona vedno vse dosegla. In ko je bolje pomislila, je razumela, da sta imeli vsaka svoj način, kao staršem predstaviti, kaj želita. Sestra je prišla domov in vprašala, če se lahko vpiše v nek krožek, pa so doma pomišljali o 1001 razlogu, če bo dovolj časa, ko imajo polno dela, Milena pa je doma povedala, da se je vpisala v krožek. Tako je morala hoditi, tudi če je bilo slabo vreme (ker so hodili peš, precej daleč).

Tudi Branko Cestnik je pri njihovi domači vzgoji povedal, da se staršev ni dalo obrniti naokoli, če so kaj »uspičili« v šoli, so bili kaznovani še doma, pa še rože je moral nesti učiteljici, ker ji dela skrbi.

Današnja vzgoja je prevelikokrat servis – straši otroke samo vozijo od enega krožka na drugega. Treba bo nekaj prigarati. Potrebujemo več druženja, osebega odnosa – vesel sem te takega, kot si, in ni ri treba biti uspešen na vseh področjih.

»Vzgoja ni tisto, kar boš znal na koncu testa, ampak tisto, kar boš delal po 10-ih letih« (Bi-Pi)

Seveda smo imeli čas tudi za premišljevanje – puščavo pa zabavni večer, kjer smo se razvedrili ob zaigranih basnih, ki smo jih pripravile ključne skupine. Voditelji so nam zaigrali nekaj modernih basni o zajčku, volku, medvedu, merjascu in dihurčku, ki so nas spremljali tudi v veliki igri. Značilni znak tega vikenda so bile vsekakor lizike iz Kahrlitasa:).

Zaključili smo pred Zidom –The wall (Pink Floyd) – videospotom o uporu proti togi, enostransko usmerjeni vzgoji zgolj za uporabnost, ki se ni ozirala na talente posameznika.

Z mešanimi občutki smo posedli pod jesenskimi drevesi k zaključni sveti maši. Branko nam je pri maši razpletel naše misli in jih povezal v zaključne misli o vzgoji. Danes, vidimo, da revolucija, ki razbije vse, kar spominja na togi sistem, ni rešitev, ampak le kaos. Rešitev ni niti permisivna vzgoja, ki ima v resnici prav tak cilj – vzgajati ljudi v dobre potrošnike.

Za popotnico smo dobili nazaj naše rutke, vsak eno opeko iz zidu, ki smo ga na koncu simbolično razrušili in kopico razmišljanj in vprašanj o naši vzgoji. Bomo tudi mi le ena od opek v zidu? Ali bomo kot opeke iz različnih krajev in okoliščin skupaj gradili pisan zid in z našimi raznolikimi talenti modro usmerjali Združenje v pravo smer?

Po zagotovilu voditeljev taborne šole je namen taborne šole prav to, da odidemo s čimveč vprašaji, ne z vsemi odgovori. Odgovore bomo dajali mi, ki se bomo trudili prepoznati potrebe in nanje odgovarjati s projektom voditelja in delovanjem za dobro vseh slovenskih skavtinj in skavtov in širše okolice, sveta.

»Tu se torej končuje tvoja sled, č1oveček?« je rekla Kaja

»Ne vem, kaj vem! Ne bi hotel iti, pa me vlečeta obe nogi. Kako naj zapustim te noči?« je zaklical Mavgli in z vzdihom vrgel roke v zrak.

»Ta lov nima nič sramotnega. Kadar pojemo med, pustimo prazni ulj.« je rekel Balu.

»Kadar se olevimo,« je rekla Kaja, »ne moremo več zlesti v staro kožo. Taka je postava.«

»Zvezde so redke,« je rekel Sivi brat, vohljaje v jutranji veter. »kje bo danes naš brlog? Zakaj doslej se bomo držali novih sledi.«

Barbara, Skrbna čebela

SVET ZDRUŽENJA

V Cerknici je potekal letošnji jesenski Svet Združenja, ki sem se ga udeležila že v soboto, v nedeljo pa sta se mi pridružila še Aleš in Luka.

Prostor = salezijanski mladinski center v Cerknici, ki je uporabljan tudi kot vrtec, prostor za cerkniške skavte...

Najprej smo postali Dalile in Filistejci in skušali premagati sovražnika Samsona. Samson je bil vrv, Dalile in Filistejci pa vsak na svojem koncu in smo skušali raztrgati vrv. Na noben način ni uspelo, dokler ni Sandi (generalni duhovni asistent), prerezal vrvi.

Tudi Dalila po naročilu Filistejcev dolgo ni uspela izvedeti, na kakšen način se ga da premagati. Nazadnje ji je le izdal, da izgubi moč, če mu ostriže lase, saj so spomin na zvestobo Božji obljubi.

Tako so ga ujeli, toda lasje so zopet začeli rasti...

In ko so ga odpeljali v veliko dvorano, da bi se zabavali ob pogledu na ujetnika, se je naslonil na steber in jih ob svoji smrti pokončal več, kot kdajkoli prej.

Samson je imel moč, dokler je mislil na Boga, dokler mu je bil zvest. Ko je pozabil nanj, so ga ujeli. Toda ta nesreča ga je zopet spomnila na Boga in Bog je ostal zvest in lasje so mu zopet začeli rasti.

Skavtska obljuba, ki jo skavt naredi, vsebuje na začetku » služiti Bogu«. to sicer vsebuje tudi zvestobo Bogu, vendar želi opomniti na nekaj več – ne samo na stanje duha, ampak na potrebo po dejanju v božji služi, kar je pozitivna in aktivna drža. (Bi-Pi)

V nadaljevanju sem se udeležila delavnice o novem poverjeništvu za pomoč voditeljem. To naj bi bilo stalno poverjenišvo, ki bi združevalo in usklajevalo delo regijskih odborov ter usmerjalo stegovodje. Skrbelo bi tudi za IO. Prenašalo bi novice iz IO do stegov. Skrbelo bi tudi za bivše voditelje in podporne člane, da bi se nekako ohranjal kontakt, saj nam s svojimi izkušnjami, vezami in poznanstvi

vsekakor lahko dobro pomagajo. Škoda je, da bi se vezi z ZSKSS izgubile.

Popoldne smo zasnovali iskrice, zametke za nov vzgojni namen. Iskrilo se je predvsem v smeri, da bi bili skavti čim bolj aktivni in pobudniški, ne pa pasivni. Veseli večer nam je prpravil steg Cerknica 1, ki je bil naš gostitelj in nas je razvajal tudi z okusno hrano.

V nedeljo smo se udeležili maše v župniji. Ugotovili smo, da bi bil cerkniški župnik, Jože Vidic, idealen kandidat za poverjenika za podporo voditeljem. Razlogi: on je glavni ceremonier med mašo – koordinira vse od pevcev do ministrantov, župnijskim sodelavcem ob koncu maše vošči za rojstni dan, ve za vse veroukarje, kdo je bil pri maši, saj je številka napisana v oznanilih (po razredih) :).

Je pa v resnici tudi velik podporni član ZSKSS, saj je skavt že več kot 15 let: Načelnica in načelnik sta mu v zahvalo in kot priznanje ob koncu maše podelila zlati znak ZSKSS, ki ga je sicer dobil ob akademiji za 20-lenico ZSKSS, vendar tam ni bil prisoten. Zahvalila sta se mu za vso podporo.

Svet Združenja se je odvijal precej mirno v kulturnem domu.

Naš stegovodja je imel kar nekaj tehtnih razlogov, da se je oglasil, in steg Cerkno 1 je to zelo odobraval. Zaradi Aleša imamo tako velik ugled, saj se vedno zelo potrudi, da skrbno preštudira gradivo.

Potrdili smo, da bomo dobili novo, zgoraj omenjeno poverjeništvo in da bo poverjenik za program dobil še pomočnico.

Pri kosilu je bila glavna debata izzivanje primernih kandidatov za poverjeništva, da spomladi kandidirajo na prosta mesta.

Potem sem si šla ogledat še Cerkniško jezero. Jezero jej, jezera nej. Tokrat jej... in je res krasno!

Barbara, Skrbna čebela

DUNAJ

10. - 12. 12. 2010

Do Dunaja nas je čakala dolga vožnja z vlakom, ki je ob dobri družbi hitro minila. V mesto od reki Donavi smo prispeli v večernih urah, zato smo se odpravl naravnost do svojega novega doma, hostla Labyrinth. Pričakali so nas dvonadstropni pogradi in dooolge sobane. Z dialogom s sostanovalci nismo dolgovezili in smo se, kot je bilo dogovorjeno, odpravili do domovanja sanj.

DUNAJSKA DRUŽBA

Dobro jutro nas je pričakalo v snegu in mrazu. Privoščili smo si domač zajtrk (opečeni kruhek z delikatesno marmelado) in dovolj čaja...

Do drugega obroka dirkamo z drdrajočim vlakom do živalskega vrta, kjer so domače in divje živali dd-d. Definitivno je to bilo doživetje!

Dolgo smo se sprehajali in dočakali tudi kosila. Defilirali (proći/prolaziti pred kim u organiziranom redu u znak počasti i sl., hodati u mimohodu) smo preko dobršnega dela Dunaja, nato pa se izmučeni usedli v Centimetrsko restavracijo in si privoščili dvojni decimetrski dunajski "šnicel".

Dodobra smo se dotajali in nato odšli do dunajskega domovanja. Tam smo izmučeni od super duper velike južne zasluženo dremali, dokler se nismo odločili, da je čas da zaužijemo nekaj dunajskega predbožičnega duha.

Nedeljsko dopoldne pa smo preiskali vsak droben delček Naravoslovnozgodovinskega muzeja. Zelo so nas fascinirali dinozavri iz daljnih dob in dežel in dovršena zbirka pernatih živali.

Dvojica pa si je ogledovala dragocene umetnine v galeriji Albertina. Dragocenosti sta dodelala Picasso in Michelangelo.

Dogodki so se vrstili in prišla je ura, ko je bilo treba na dolgo pot domov. Dobili smo se pred zelo dobrim hostlom, ki nam je dal dom ta dva dneva in se odpravili dalje na podzemno železnico.

Dobili smo si dobro domače kosilo - kebab. Do vkrcanja smo čas dodobra izkoristili za dolge debate o doživetjih na decemberskem Dunaju.

prva vrsta: **T***ina*, **B***laž*, **T***ejka*, **S***imon*, **A***leš*, **A***nja*,
druga vrsta: **E***va*, **J***anez*, **M***irjam*, **M***atevž*

Dunaj ponoči :)

LOV NA LEVA

Leva predstavlja skavt, ki gre naprej s sledačami na nogah in s polnim žepom koruze ali graha ter s šestimi žogicami za tenis. Pol ure za njim odrine po njegovi sledi jata, katere vsak član je oborožen z eno teniško žogico, da bo streljal na leva, ko ga najde.

Lev se lahko skrije ali teče naokoli. Ko pride na blatna ali trda tla, vsakih nekaj metrov spusti par zrn koruze.

Če lovci ne pridejo do leva, ne zmaga nihče. Če pa pridejo v bližino njegovega brloga, strelja nanje s svojimi žogicami. Če zadene lovca, je ta mrtev in ne more več sodelovati v igri. Kadar pa lovec zadene leva, je lev ranjen. Trikrat ranjeni lev je ubit. Žog se med bojem ne sme pobirati.

Pozimi, ko je sneg, se lahko igramo brez sledač, namesto žog pa lahko uporabljamo snežne kepe..

Vir: Robert Baden Powell: Skavtske igre. Ljubljana: ZSKSS, 1991.

KOT MLAD IN PRESTRAŠEN IZVIDNIK, SEM SE ZELO USTRAŠIL

Verjetno že vsi veste, s kom sem se pogovarjal. Ja, s Simonom Gluharjem, IV-voditeljem, ki je letos prevzel še funkcijo blagajnika. Povedal mi je nekaj svojih dogodiivščin, predstavil letošnji program IV in funkcijo blagajnika. Bo naslednje leto postal še naš stegovodja?

Simon, lep pozdrav.

Kako se počutiš v našem stegu?
V stegu se počutim odlično, imamo veliko članov, obkrožen sem s številnimi voditelji, polnimi energije, ter razigranimi skavti.

Prihajaš iz Jesenic. Ali si v letih, odkar si pri nas, opazil kakšne razlike med jeseniškim in našim stegom?
Ja, razlike so. Seveda gre nekaj na račun tega, da sem v jeseniškem stegu bil samo udeleženec, se pravi volčič in izvidnik, na Breznici pa sem preživel klanovska leta in sedaj nadaljujem kot voditelj. Se mi pa zdi, da smo na Breznici lahko veliko več v naravi, kajti na Jesenicah smo po navadi vodove sestanke preživljali v skavtski sobi. Mi je bilo pa pri jeseniškem stegu všeč, ker smo imeli več simbolike oziroma neko zgodovinsko zgodbo, upam, da nam to tudi na Breznici uspe.

Tvoje skavtsko ime je Vzdržljivi gams. Nam lahko poveš, kako si ga dobil?
Na Jesenicah je bila navada, da smo si skavtsko ime izbrali sami s pomočjo našega botra. In ker je bila to lastnost, ki sem ji jo želel pridobiti sem dobil ime Vzdržljivi gams.

Letos si prevzel funkcijo blagajnika. Kako se misliš spopasti s tem izzivom? Ti je kdo od predhodnikov dal kaj napotkov v zvezi z delom blagajnika?
Z izzivom sem se že spopadel. Delo blagajnik mi jo postalo že kar všeč. Pomembno je, da si zapiše vse, tudi če misliš, da ne boš pozabil, kajti hitro se zgodi, da ne

veš, ali si ta denar že dobil oziroma ga oddal. Se pa veselim dodatne izkušnje, ki mi bo v življenju verjetno še kdaj prišla prav. Ja, napotkov od prejšnjega blagajnika, Janeza Polde, sem dobil veliko in še danes, če kaj potrebujem, se lahko obrnem nanj.

Kakšne so sploh dolžnosti blagajnika stega?
Dolžnosti blagajnika so plačilo članarine za steg, vodenje stegove blagajne, zbiranje originalnih računov za dokazovanje namena porabljenega denarja.

Trenutno si tudi voditelj v veji IV. Zakaj si se pravzaprav odločil, da boš prevzel to vejo. Se ti zdi da si se prav odločil?
Veja IV je vsekakor najbolj skavtska in ker sem imel možnost izbire, sem se odločil za njo. Menim, da sem se odločil prav, kajti izvidniki in vodice te lahko zelo veliko naučijo in ti znajo tvoj trud tudi povrniti z neskončno količino energije.

Kako poteka delo voditelja veje IV? Za kaj vse je treba poskrbeti?
Pri delu v veji IV gre za to, da največjo vlogo nosijo vodniki in vodnice vodov. Brez njih bi imeli voditelji čete veliko več nalog. Voditelji tako skrbimo, da srečanja vodov tečejo po določenem razporedu, da se na vsakem srečanju izvidniki in vodnice nekaj novega naučijo ali ponovijo. Srečujemo se z vodniki in jim pomagamo pri njihovi skrbi za vod. Skrbimo za srečanja čete, pripravljamo tabore in zimovanje in še številne druge aktivnosti.

Nam lahko poveš kaj o letošnjem programu v veji IV?
Ker zaključujemo triletni vzgojni načrt, bo nekaj aktivnosti potekalo v tej smeri. Nekaj dogodkov bomo namenili tudi medgeneracijskemu sodelovanju. Izvidniki in vodnice pa se bodo s pomočjo nalog potegovali za častno ploščico, ki jo bodo lahko osvojili ob opravljenih nalogah skozi skavtsko leto. Pritrdili jih bodo na svoje palice od vodovih zastav.

Si kdaj razmišljal, da bi vodil katero od ostalih starostnih vej?
Če bi bila potreba, bi se verjetno znašel tudi v kakšni drugi veji. Če pa pogledamo statistiko, kje konča večina IV-voditeljev, če ne dajo odhoda, se bom očitno nekoč znašel v klanu :). Vendar za enkrat se še odlično počutim v naši četi.

Letos je v načrtu tudi prenova skavtskih prostorov. V kateri fazi je trenutno?
Res je. Trenutno nam je uspelo pospraviti in malo preurediti skavtsko sobo. Naša želja je še ureditev skladišča in opreme. Se pa ta prenova dogaja počasi, vendar menim, da nam bo uspelo.

Govori se, da boš po izteku Aleševega mandata postal stegovodja. Si pripravljen prevzeti to funkcijo?
Očitno so tudi že naš steg prevzele govorice :). Ker se Alešu kmalu izteče mandat, bomo potrebovali novega stegovodjo. Ker sem eden izmed članov SKVO, sem tudi potencialni kandidat. Če se bom čutil dovolj sposobnega in bom imel podporo ostalih voditeljev, se mogoče znajdem na tem položaju. Čeprav sem pristaš tega, da bi lahko imeli stegovodja in stegovodkinjo.

Za konec nam zaupaj še tvojo najbolj zanimivo skavtsko dogodivščino, ki se ti je najbolj vtisnila v spomin.
Teh izkušen se je skozi 13 let skavtstva nabralo že zelo veliko. Vsaka me veže na določeno obdobje. Če bi že moral izbirati, bi se verjetno odločil za moj prvi skavtski tabor v četi. Na njem sem doživel svoj skavtski krst, prve kraje zastave …. Spominjam se svojega krsta. Voditelji so nas odpeljali v temen del gozda. Tam smo čakali na samem, da nas pride iskat naš krstni boter. Najprej smo morali preplezati luknjo s pomočjo podrtega drevesa. Nato je sledilo srečanje s četovodjo, ki je na ves glas zavpil: KDO SI?. Kot mlad in prestrašen izvidnik, sem se zelo ustrašil. Ko sem povedal svoje lastno ime, je četovodja še naprej vpil: KDO SI? In potem sem se končno spomnil, da moram povedati svoje skavtsko ime. Nato me je četovodja krstil s pomočjo lesenega meča in me imenoval Vzdržljivi gams.

Hvala za pogovor, Simon. Bodi pripravljen.

Luka, Modri rakun

BLED, BISER GORENJSKE (ALI RES?)

Tokrat smo šle Sove na Bled.

Zjutraj smo se odpravile izpred cerkve na Breznici. Šle smo po cesti in prišle do golfigrišča. Vsaj dvakrat smo se izgubile na tem velikem travniku, saj je ena njegovih značilnsti, da ima same kratke potke, ki se končajo že po 15 metrih. Ker smo se po travi kar tako sprehajale, so nas zelo začudeno in grdo gledali. Ko smo se golfa končno znebile, smo prišle do ceste, ki je peljala na Bled. Po njej smo hodile zelo nenavadno. Prijele smo se za roke in zasedle skoraj celo cesto. Na Bledu smo šle mimo Sweet sweet way in se kar nismo mogle zadržati, pa smo zavile tudi tja.

Naša prva postaja je bila obala jezera, kjer smo malicale. Klopce ni bilo, pa smo se zadovoljile kar z mrzlim betonom. Potem smo imele uhovno misel. Počasi smo pripešačile do nun – hčera Marije Pomagaj. Tam smo dobile podobice in svetinjice. Nazadnje pa smo tam tudi jedle – ampak svoje sendviče. Ko smo ob slovesu izvedle naš klic, je to naredilo neverjeten vtis na vse prisotne v tisti hiši.
Tetja točka našega izhoda je bila očiščevalna akcija. Ugotovile smo, da so turisti in ostali ljudje, ki hodijo po Bledu, navadni packi. Nabrale pa smo štiri polne vreče odpadkov.

Prebrale in prepisale smo tudi ves Rilkijev življenjepis. Tako! Vse je bilo za namiin odpravile smo se proti domu. Mimogrede smo se ustavile na hipodromu in spet malicale. Imele pa smo prekrasen razgled – gledale smo konje, ki so jih jahali sami važiči. Nazadnje smo hodile ob glavni cesti in razvile zelo zanimivo »debato«.

Plamenček, marec 1994

Letošnje geslo Luči miru iz Betlehema ZATE IMAM LUČ vsak razume na svoj način. Kako ga razumejo naši klanovci?

- POMOČ V TEŽAVAH

- PLAMEN NAJ POVEZUJE VSE

- LUČ KI NAJ TI PRINESE V ŽIVLJENJU MIR IN SREČO

- PODAJ JO NAPREJ

- NAJ V NAJIN ODNOS PRINESE MIR IN SPOKOJNOST

- VEČ NAS JE, SVETLEJE JE

- NE OBDRŽI JE ZASE

- POVEM TI, DA TE IMAM RAD

- NAJ TE OGREJE

Za konec in razvedrilo poveži številke, da dokončaš risbo. Po želji tudi pobarvaj! :) Pa veliko zabave!

Bagira

PRI ZDRAVNIKU

Sneg, sneg, sneg. Sneg vsepovsod. Letošnja zima je bila z njim še posebej radodarna. Nekateri so ga od 1. decembra lahko videli celo na televiziji in tega je bilo mogoče lažje odstraniti kot tistega zunaj. Samo pretvornik signala je bilo treba kupiti, pa je. Tako enostavno. Treba je bilo iti najprej na tisti avtomat, kjer lahko z bančno kartico kupimo denar, ta je med ljudmi vedno bolj popularen, nato je bilo v trgovini s tehničnimi treba kupiti pretvornik in ga doma priključiti na televizor. Res enostavno. Še kidati ga ni bilo treba.

Žare pa zadnje čase nima težav s snegom, ampak z zdravjem. Nekega dne je kar izginilo. In kar človeku manjka, to mora kupiti. Za denar se danes dobi vse: avto, telefoni vseh vrst, prazno zamrzovalno skrinjo, metlo za različne namene, tabletke za spanje in proti spanju... Ponekod prodajajo celo ljubezen, ki ni ravno poceni. Logično. To vrednoto je pač treba znati ceniti. Danes je povsod kronično primanjkuje.

Kje pa je mogoče kupiti zdravje?

Ena možnost je gostilna. Tam zdravje zastonj prodajajo. Samo tja je treba iti, sesti zraven naključnega obiskovalca, z njim ob kozarčku rujnega spregovoriti nekaj besed in že ti ga ponudi. Zastonj in v nekaj sekundah. Samo proti tebi pogleda, dvigne kozarec, reče »Na zdravje!« in že si zdrav. Ja, ti ljudje imajo zdravja res na kupe. Običajno ga ponujajo ob vikendih zvečer, včasih tudi med tednom. Nabava tega blaga jih nič ne stane. Samo nekaj ur prostega časa, ko preganjajo glavobol in včasih kličejo jelene. Ti pa ne pridejo prav radi. Očitno ne potrebujejo zdravja.

Obstaja še ena možnost za pridobitev zdravja. Obisk zdravnika. In Žare se je odločil za to. Po stroškovni plati je ta namreč potrošniku prijaznejša. V gostilni je treba naključnemu obiskovalcu v zameno za zdravje kupiti pijačo, zdravnik pa ga ponuja povsem zastonj.

In je šel tja. Sedel je v čakalnico in čakal. Do sedenja v čakalnici ima kot državljan Slovenije povsem legalno pravico. Pa naj še kdo reče, da nismo socialna država, ki zna poskrbeti za svoje državljane.

In je čakal, čakal, čakal in čakal. Čakal, da se ga sveti Peter usmili in ga v podobi medicinske setre povabi v nebeško kraljestvo. Ko se bo to zgodilo, mu bo v roke potisnil mapo z listi, v kateri je zapisana njegova usoda na Zemlji, in Žare bo spet čakal. Čakal na naslednji »Naprej!« Tokrat Odrešenikov, pardon zdravnikov. Ta mu bo v njegovo mapo z listi napisal nov greh, mu naložil pokoro in ga poslal nazaj na zemljo z besedami »Pojdi in ne greši več.«

Ta srečni dogodek je Žare dočakal kmalu. Potem ko je prebral prvi dve knjigi dogodivščin slovitega Harryja Potterja in tretje pol, se je zgodilo. Vrata nebeškega kraljestva so se odprla in sveti Peter mu je velel: »Naprej!«

Žare je vstal in vstopil v ordinacijo. Spotoma je z nogo zadel sotrpina, ki je s prekrižanimi nogami koristil pravico do spanja na javnem mestu. Nanjo je Žare pozabil. Kakšna škoda!

»Kako si, Žare?« ga vpraša zdravnik, ko je naš junak stopil v ordinacijo.
»Odlično! Prav dobro mi gre. V moji glavi imajo neznanci pravi žur, zadnjice pa sploh ne čutim več. Naslednjič bom pred rabutanjem sosedovih češenj prišel sedet k vam. Tako bom lažje prenašal njegov tepež,« razloži zdravniku pacient.

»Zakaj pa si potem prišel k meni?« ga vpraša mojster medicinske znanosti.
»Ne dovolim, da imajo neznanci na moji posesti privatno zabavo. Niso me povabili nanjo in niso me vprašali za dovoljenje. Naj se gredo zabavat kam drugam.«
»Naj bo, » je bil razumevajoč zdravnik. »Pa poglejva, kako se jih lahko znebiva. Sledite mojim navodilom.«
»Prav,« je bil vesel Žare.
»Dihate skozi nos.«
»Da, ponavadi,« je pojasnil Žare. Zdaj je razumel, kako so neznani obiskovalci prišli na njegovo posest.
»Skozi nos dihajte, vam pravim.«
Žare ga je ubogal.
»Dobro. Zdaj pokažite jezik.«
»Z veseljem vam ga pokažem,« pravi Žare. Kazanje jezika je bilo njegovo najljubše opravilo...
»Slecite se!«

»Res moram?« se je prestrašil Žare.
»Samo do pasu,« ga je pomiril zdravnik. »Obleko lahko obesite tjale,« je Žaretu svetoval zdravnik, ko je videl, da je Žare začel metati obleko po tleh.
»Prav,« je ubogal pacient.
»Srce in pljuča bom pregledal,« je rekel zdravnik in v roke vzel stetoskop.
»Zdaj začnite globoko dihati.«
»Samo trenutek,« je vstal Žare, »samo en krog naredim po ordinaciji. Veste, ponavadi globoko diham po teku.«
»Ni vam treba teči. Lahko pokažete jezik in poskusite dihati kot kuža,« je predlagal zdravnik.
Žare je že drugič v enem dnevu izvedel njemu ljubo opravilo in začel globoko dihati.
»V redu,« je bil zadovoljen zdravnik, »zdaj lahko prenehate.«
Žare je spet ubogal.
»Je kdo od vaših sorodnikov imel kakšno neozdravljivo bolezen?« je vprašal zdravnik.
»Ja,« se je spomnil Žare, »moja babica je umrla z rakom na prsih.«
»Najbrž mislite za rakom.«
»Ne ne,« je oporekal Žare, »rak je umrl v trenutku, ko je umrla ona.«
»Mhm mhm,« je odvrnil zdravnik in začel pisati recept.
»Tole jemljite dvakrat na dan in videli boste, da boste zlikavce kmalu pregnali iz glave.«
»Hvala,« je bil vesel Žare, vzel recept in šel iz ordinacije.

Stanje v glavi se je res kmalu izboljšalo. Vseeno pa je Žare začel premišljevati, ali ne bi bilo morda bolje, ko bi se naslednjič po zdravje raje odpravil v gostilno. Zdravljenje tam bi utegnilo biti bistveno hitrejše. Jeseni pa bi se kdaj pa kdaj le splačalo obiskati zdravnika. Vsaj desetkrat. Rabutanje češenj bi bilo tako vsekakor znosnejše.

Luka Modri rakun

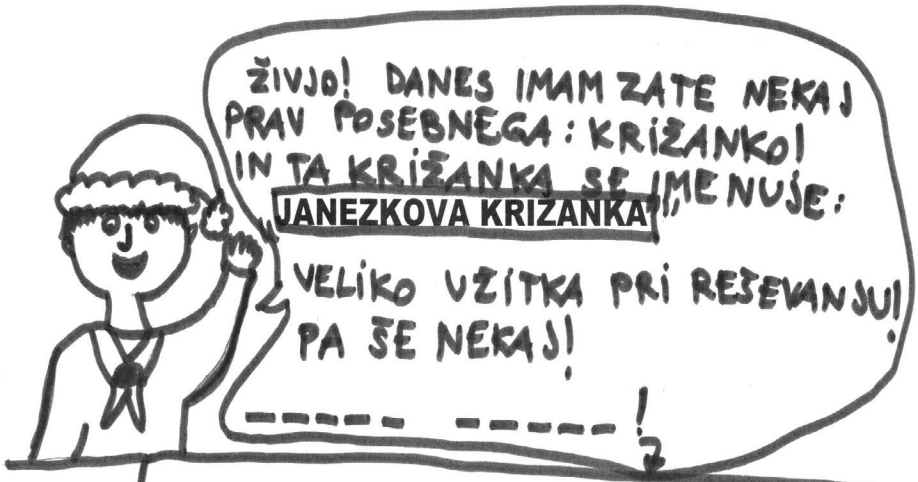

ODGOVORI!
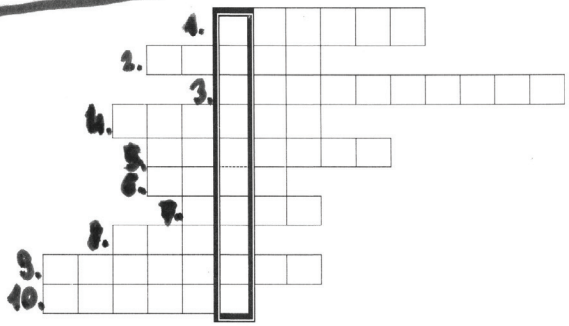
1. dopolni 9. skavtski zakon: Skavt je delaven in _____ ___.
2. vodja krdela:
3. vodja stega je _____.
4. čas pred božičem:
5. poleti imamo: _____ tabor
6. Skavtska pesem, zdaj zadoni, preko Zemlje do _____.
7. _____ leto 2011.
8. del molitve IV:... in da bo _____ ob poti kakor srečanje s prijateljem...
9. Naš steg se imenuje _____ 1.
10. _____ živi v krdelu v veselju in poštenosti.